

Szerkesztőség:

Rimaszombatban, Pokorágyi-
utca 1. szám. Ide intézendő
a lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona
Fél évre . . . 4 korona
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT**VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.****MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: VASÁRNAP.**Felelős szerkesztő: **KOMÁROMY ISTVÁN.****Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. sz. alatt a könyvnyomdában.
Ide intézendők a kiadóhivatalt
illető előfizetés, hirdetésny,
nyiltér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egyháromhasábos petitsor tér-
fogata 15 fillér.
Többszöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyiltér:

Egy sor 50 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legcélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Főispáni beiktató.

Folyó hó 9. és 10-én nagy ünnepe volt vármegyénknek és székvárosunknak.

Fáji Fáy Gyulát, vármegyénk ujonnan kinevezett főispánját iktatta be vármegyénk közönsége ősi szokás szerint fényes ünnepséggel hivatalába.

Igazi örömnép volt ez, melyben vármegyénk apraja-nagyja egyaránt lelkesedéssel és őszinte, benső örömmel osztozott. Nem messzire kellett visszapillantunk, hogy már esküt tett és vármegyénk kormányzatát által vett főispánunk érdemeit méltóképpen külsőleg is jutalmazhassuk. Élénken él nagynevű atyjának néh. Fáy Gusztávnak hosszú időn át vármegyénk alispáni majd főispáni székében kifejtett hasznos munkássága, a melynek nem kisebb reménnyel lépett örökébe az új főispán. S amidőn a férfikor delén a gyermek jól megérdemelt kitüntetését ünnepeztük, a dicsfény azon sugaraival vesszük körül, a mely fény a Fáy-család felett soha egy pillanatra sem homályosult el.

E fény ma újra lángot vetett s vármegyénk közönségét és lakosságát az igazi, őszinte hazafiság melegevel árasztotta el és ejtette Fáy Gyula hatalmába, ki előtt rang- és valláskülönbség nélkül hajtotta meg mindenki zászlaját, s hintette el az érdem koszorujának frissen nyíló virágait.

Virággal jött közénk, midőn a nemzet viharos tengeréről a bérczes Gömör sziklaormán kikötött barkából, — mint a szelid galamb a béke olajágával, melyről az első reményt keltő rügy fakadt — lépett ki. Örömet keltő és a messze jövőre mindenki lelkében megnyugvást és biztatást nyújtó volt beköszöntője, midőn azt hangoztatta; hogy részletekbe ezuttal nem bocsájtjuk, mert nem tudja mit rejt a jövő és miként fognak a viszonyok kialakulni.

Nem mondta ki, hogy sas szeme hová céloz, de hazafias lelke legbensőbb rejtekébe látnunk és megértettük, hogy ha hazafiságát a legkisebb mértékben is befolyásnak, vagy csak annak látogatásának is kellene feláldoznia, nagynevű ősei örökölt példájára nem adna fel abból egy szemernyit sem, a mi a magyar nemzet integritását érintené.

Vármegyénk alispánja a székházba lépő főispánt úgy fogadta, mint a vármegye gyermekét, ki hazulról — haza jött, s a minden időben kipróbált, megedezett, a hazafiság pajzsával felvértezett jeles férfiú előtt őszinte örömmel nyitotta meg a vármegyeháza kapuit és fogadta a vármegye közönsége nevében a legnagyobb melegséggel.

Mi, mint a közvélemény nyílt kifejezői fogadjuk hasonló lelkesedéssel és örömmel azon biztos tudatban, hogy e sorokban az egész vármegye osztatlan, egybangu véleményének adunk kifejezést, midőn új főispánunk beiktatási ünnepét lapunk hasábjain is megörökíteni kívánjuk.

Nem új ember közöttünk az új főispán. Itt született, itt élt közöttünk folytonosan. Kerületünknek volt országgyűlési képviselője, s midőn a politika mérlege megingott, habozás nélkül lépett ki abból, bármennyire is igyekeztek kapacitálni. — Ekkor ismertük meg igazán teljes valójában Fáy Gyulát, s ekkor hódította meg teljesen nemcsak az ország sorsát intéző magasabb köröket, de egész vármegyénket és különösen városunk erősen ellenzéki érzelmű közönségét.

Azóta habár a politikával csak annyiban foglalkozott, a mennyiben befolyására és éberségére volt szükség vármegyénk nemzetiségi vidékén, de vármegyei életünkben folytonosan és élénken munkálkodott. Most azonban, midőn a nemzeti óhajások és törekvések teljesülésének hajnal-csillaga ragyogott fel, adta meg magát a

nemzeti kormány akaratának és a legkegyelmesebb királyi parancsnak.

Erős testben, erős hazafias lélekkel, munkaszeretettel és hajlithatlan férfias jellemmel és törhetlen vasakarattal ült vármegyénk főispáni székébe, kinek nem a hiuság, de az egyetértés, a kötelesség pontos teljesítése a multja és jövője iránytűje.

Ily nemes tulajdonokkal felruházott derék magyar ember és jeles képzettségű férfiúról tehát beiktatása alkalmából az ő egyéniségének és elveinek megfelelőleg igyekeztünk örömkönnel kifejezést adni és őt üdvözölni.

És végezzük a vármegyével azzal: a magyarok Istene hozza őt mi közénk és a magyarok Istene árássa reá kegyelmét s adjon neki magasztos cselekedeteket keresztül vitelére erőt és sok-sok esztendő.

Komáromy István.

A beiktatási ünnepély lefolyása:

Napok óta lázas tevékenység színhelye volt a vármegyei székház, melynek főjegyzői hivatalában Lukács Géza a jegyzőkkel együtt serényen fáradozott azon, hogy a Fáy Gyula főispán installációs ünnepélye a hagyományokhoz méltó, fényes legyen. A rendező-bizottság széles körben mindent megtett, hogy az ünnepélyen a vármegye külsőképpen is kifejezést adjon az új főispán személye és működése iránt táplált bizalomnak és szép reményeknek.

A bevonulás f. hó 9-én volt s e napon Rimaszombat városát a szokottnál nagyobb lobogódiszt öltött; a városban ünnepi lelkes hangulat uralkodott.

Délután 2 órakor Fáy Antal földbirtokos vezetésével kivonult a mintegy 50 tagból álló festői bandérium, melynek élén Okolicsányi Ágoston banderista a megye régi kis zászlóját vitte, a menetet a kis gazdák bandériuma fejezte be Lang Károly vezetésével.

A bandérium kivonult a kelecsényi-pusztához s ott a réten elhelyezkedett.

Délután 3 óra tájban 32 fogaton a városházától kivonult a képviselőtestület dr. Kovács László vezetésével s Luzénszky Henrik báró által emelt hatalmas diadalkapu sűrű fenyőből készült ívei alatt elhelyezkedett. — E közben jötték a szebbnél-szebb négyes fogatokon, Hámos Aladár, dr. Radvánszky György, Putnoky Mór, Hámos Árpád, Vajda Pál, báró Luzénszky Henrik stb. majd megérkezett gróf Serényi Béla, Fáy Viktor, Fáy László stb.

Pontban 4 órakor feltűnt az országuton a hosszú kocsisor által kísért főispáni fogat. Fáy Gyulát a határon túl a bandérium üdvözölte, majd mikor a diadalkapuhoz érkezett, harsány éljenzéssel fogadták a nagyszámmal egybegyűlt üdvözlők.

Fáy Gyulát a lelkes fogadás mélyen meghatotta, leszállt a fogatról az őt kísérő Máriaassy Gyula főszolgabíróval együtt, s ekkor a városi képviselőtestület élén dr. Kovács László polgármester szép beszéddel üdvözölte a főispánt.

A főispán meghatva mondott köszönetet az igazán meleg szavakért, melyekből az engesztelés hangját érzi, s jóleső örömmel jön Rimaszombatba, mert az a meggyőződés él benne, hogy ő e vármegye és város érdekeit mindig szíven viseli, azokért mindenkor kész sikra szállani, s működésében az igazság és nyílt őszinteség fogja vezetni.

Ezután lelkes éljenzés közben indult a menet a város felé. Elöl az uri bandérium, azután a fogatok hosszú sora: mintegy 65—70 kocsis, végül a bandérium másik része. A Széchenyi-kertnél remek diadalkapu várta az érkezőket. A város színeit viselő óriási lobogó „Isten hozott“ felirattal, oldalt az oszlopok nemzeti színű drapériával bevonva s itt is lobogókkal diszítve.

A város utcai gyönyörű képet nyújtottak. A járdákon, ablakokban, az Erzsébet- és Tompa-téren ezer meg ezer ember állott sorfalat és lelkesen éljenzették a bevonuló főispánt.

A iskolák növendékei tanáraik és tanítóik vezetésével vonultak ki.

A menetet a vármegyei székházig kísérte a főispánt, ki itt díszbe öltözött megyei hajdu sorsfala között haladt fel a díszterembe, hol őt a megye tisztikara élén Bornemisza László alispánnal és Lukács Géza főjegyzővel várta.

Az alispán a lelkes éljenzéssel fogadott új főispánt meleghangú és lendületes üdvözlő beszéddel fogadta s hangsúlyozta, hogy a vármegye igaz, őszinte és puritán jellemű fiát szeretettel és bizalommal üdvözlök főispáni

méltóságában és működése elé legszebb reményekkel tekintenek.

Fáy Gyula szívélyesen megköszönte az üdvözlést s nem titkolta el, hogy bizonyos elfoglaltság és aggodalom szállta meg a vármegyeház küszöbének átlépésekor, de biztatja és megnyugtatta őt az a tudat, hogy állásában az általa mindig tisztelt, szeretett és nagyrabecsült alispán s a vármegye derék tisztikarának támogatására számíthat.

Erre a tisztviselőkket kezelt fogott a főispán s a bevonulás ünnepi aktusa véget ért.

A beiktatás.

A vármegyei székház környéke f. hó 10-én reggel 9 órakor festői képet nyújtott. Mindenfelől sereglettek az ünneplőbe öltözött férfiak, elegáns toilletében szép hölgyek, egymást érték a fogatok, melyekből gyönyörű díszmagyarba öltözött urak szállottak ki.

10 óra tájban megtelt a díszterem, s a karzatokat megtöltötték a hölgyek. Ott láttuk a teremben vármegyénk notabilitásait: Podhracszy István címzetes püspök, gróf Serényi Béla, Szentiványi Árpád, Putnoky Mór orsz. képviselők, dr. Radvánszky György, Fáy Árpád stb. díszmagyarban, dr. Bernát István, Szontagh Andor orsz. képviselők, báró Luzénszky Henrik, Szeman Endre prépost, Kubinyi Aladár kuriai bíró, Rudolf József, honvédőrnagy jolsvai parancshok, Hevessy Bertalan, Fáy Viktor, Fáy László, Máriaassy Andor, Szentiványi József, Sulyovszky István, Baksay István, Kubinyi Andor kir. tanácsosok, a lelkészek, a fősolgabírák, polgármesterek, az összes tisztviselők és nagyszámu közönség. A szomszédos vármegyék képviselői: Okolicsányi Zsedényi Éde szepesi orsz. képviselő, Dalás Barna balassagyarmati fősolgabíró, Szakall Mihály, Fáy Árpád Nógrádmegye küldötte.

A közgyűlést Bornemisza László alispán üdvözlő szavakkal nyitotta meg, majd Lukács Géza főjegyző felolvasta a Hámos László főispáni felmentésére vonatkozó miniszteri leiratot és Hámos bucsuzó levelét, melyben köszönetet mond a vármegye jóindulatu támogatásért. Az állandó választmány javaslatához képest a közgyűlés ez iratokat megőrzés végett a levéltárba helyezni határozta.

A miniszteri leirat olvastatott ezután, melyben Fáy Gyula főispánna kinevezése foglaltatik.

A közgyűlés Szentiványi Árpád vezetése alatt Podhradszky István cz. püspök, Máriaassy Andor, Török Bálint, Ruthényi Béla, Tornallyay Zoltán, gróf Serényi Béla, Hevessy Bertalan, Csabay Pál, Gyürky Pál, Baksay István kir. tanácsos, báró Luzénszky Henrik, Mihalik Dezső, Putnoky Mór, Ragályi Gyula, Molnár József megyebizottsági tagokból álló deputációt küldött az új főispánért, kit megjelenésekor zugó, lelkes éljenzéssel fogadtak.

Bornemisza László alispán üdvözlő a megjelent díszmagyarba öltözött főispánt, mire Lukács Géza főjegyző az eskümentát olvasta fel Fáy Gyula messze hallható érezen hangon tette le az esküt, melynek elhangzása után Kuna Aurél, Nagy Elemér, Szentmiklóssy Béla és Máriaassy Gyula fősolgabírák — ősi szokás szerint — magasra emelték a vármegye új főispánját.

Ezután Lukács Géza főjegyző következő beszédben üdvözölte a főispánt:

Méltóságos Főispán ur!

Tekintetes vármegyei közgyűlés!

Nehéz napokat éltünk, országunk legdrágább kincse, ősi alkotmányunk gerincét hallottuk megroppanni. Ezen szomorú napokban ugyszólván egyedüli reménységünket a magyarok Istenébe vetett rendíthetetlen hit és a nemzetnek a törvényes korlátokon belül alkalmazott ellentállása képezte, mert az isteni hatalom az emberi tevékenységgel párosulva teheti csak nagygyá vagy zuzza porrá a földi intézményeket. Ezen két tényező összehatásaként üdvözlő az egész ország, és abban vármegyénk közönsége is azon örvendetes tény, mely szerint felkent urunk és Királyunk alkotmányunkra letett esküjéhez hiven a megzavart közállapotok rendezése céljából parlamentáris alapokon nyugvó kormányt alakított s ez által az oly annyira kívánatos békés fejlődésben a legelső feltételt nyújtani kegyes volt.

Az általában nagynevű és fényes multu honfiakból álló kormány vármegyénk élére bizalmasul Méltóságodat szemelte ki s a királyi kegyelem ezen szándékhoz hozzájárulván, méltóságodat imént letett hivatali esküjének elhangzásával is, Gömör- és Kishontvármegye törvényes és alkotmányos főispánjának készséggel ösmerjük el, tiszteletünkkel s meleg szeretetünkkel övedzük körül.

Es ezen kijelentések nem tisztán érzelmi motívumokra vezetendők vissza, mert bár tudja mindenki,

hogy méltóságodnak ősei a messze századokra visszamenőleg e hazának hű és igazi fiai, a magyar hazafiságnak lelkes bajnokai, a közügyeknek pedig önzetlen munkásai valának s már maga a mult is kezességet nyújthatna a jövőnek, arról is igaz elismeréssel teszünk tanubizonyoságot, hogy méltóságodnak egész élete a szepitlen becsületességnek, lelkes hazafiságnak, az erős férfiakaratnak és a mások megbecsülésének élő mintaképe; s hogy a királyi kegynek reá sugárzása csupán koronáját képezi azon köztémlyálatnak, melylyel irányában Gömör- és Kishontvármegye nagyjai és kicsinyei eddig is önként és szívesen adóztak.

Méltóságod mint ezen vármegyének szülötte közviszonyainkkal ösmerős lévén, azokról bővebb tájékoztatásra tevékenység nem lehet; éppen ez okból csak általánosságban kérem föl, legyen kulturális és közgazdasági intézményünk fejlesztésének buzgó apostola, hogy majdan követőjének önzettel mondhasa: Hű sáfár voltam, a ki reám bízott kincseket megsokszorozva bocsájtom további gondozásod alá.

Mi viszont ez ünnepélyes pillanatban őszinte szívből ígérjük, hogy méltóságodnak minden közjóra irányuló tevékenységét bensőségteljesen és hazafias buzgalommal önzetlenül támogatni fogjuk s erről való biztosításunk mellett szívünk mélyéből kívánjuk, hogy magas hivatalában sokáig legyen tanuja s boldog szemlélője vármegyéje szellemi és anyagi fejlődésének. — Isten hozta méltóságodat és tartsa meg számunkra soká!

Fáy Gyula főispán következőleg válaszolt a szép és lelkes éljenzéssel kísért üdvözlő beszédre:

Tek. megyebizottsági Közgyűlés!

Székfoglalás alkalmából részletes programot nem adok, csak a legközvetlenebb szükségre kívánok utalással élni.

A közigazgatási teendők lehető tárgyilagos intézése szempontjából kiváló súlyt helyezek a megyebizottság összes faktorainak békés együtt működésére, mert a mint egyesek vagy csoportok torzsalkodása keletkezik és érvényesül, elbukik a tárgyilagos és szenvednie kell a közérdeknek, melynek biztosítására pedig nemcsak a nagyarányu követelmények, hanem a megyebizottság erkölcsi felelőssége is sarkalnak. — Súlyt helyezek az egyetértésre még politikai szempontból is, itt azonban kérem, ne értsenek félre, mert távolról sincsen arra gondolatom, mintha az egyéni meggyőződés érinthető lenne; viszont azonban mellőzhetlennek tartom az egyetértést azon esetekben, a midőn az egyéni meggyőződés egyoldalú érvényesítése szembe kerülhetne nemzeti érdekeinkkel, remélem, e ponton hazafiai köteleességérzettel vezetve mindannyian találkozni fogunk.

De hát tek. megyebizottság, melyik a legbiztosabb eszköz az egyetértés ápolására? Nézetem szerint a nyílt sarak; ezt kívánom viselni s kérem a tek. megyebizottság tisztelt tagjai részéről is az őszinteséget, melynek kölcsönös gyakorlása mellett, hiszem, nem fogunk letérni azon útról, mely a közérdek biztosítására vezet.

Ezen felfogásból indulva, kérem a tekintetes megyebizottságot, hogy jóindulatu támogatását előlegezni méltóztassék s kérem fogadja legbensőbb és hálás köszönetemet a megnyilatkozott rokonszenvekért.

Zajos taps viharzott fel a főispán lendületes válasza nyomán, mire *Szentiványi Árpád* általános helyeslés között üdvözölte a főispánt a megyebizottság nevében; első sorban gratulált a kormányának, mert olyan embert nevezett ki főispánnak, kit a vármegye ismer, becsül, szeret és tisztel; aztán gratulál a megyének, mert tudja, hogy Fáy Gyula a kormány és a vármegye érdekeit mindig tudni fogja összeegyeztetni, végül gratulál a főispánnak, kit alkotmányos működésében a vármegye közönsége szívesen fog támogatni.

Indítványozza, hogy az elhangzott beszédek jegyzőkönyvbe ígattassanak s e napon ne tárgyalják a kitézött tárgyakat, hanem halasszák azt másnapra.

A közgyűlés az indítványt egyhangulag elfogadta s ezzel a közgyűlés a főispán zajos éltetésével véget ért.

Tisztelgések.

A közgyűlés után a főispán visszavonult hivatalos helyiségébe s megkezdődtek a tisztelgések.

1. A rém. kath. egyház nevében *Podhraczký István* cz. püspök vezette a küldöttséget s beszédében kiemelte az új főispán multját és egyéniségét, mely biztosíték arra, hogy igazságos és bölcs kormányzattal a megye anyagi és erkölcsi érdekeit fogja munkálni. Működésére Isten áldását kéri.

A főispán válaszában jóleső szívvél mondott köszönetet az üdvözlés és jókívánságért, mert az egy nagy erény: a türelmesség forrásából fakad és ő jól látja, hogy benne az embert és a jó szándékot méltatják, igyekezni fog az előlegezett bizalom kiérdemelésére.

2. *Terray Gyula* a gömöri ág. ev. egyházmegye küldöttségét vezette s beszédében különösen kiemelte a nemzeti irány erősítésére való törekvést, melyre az egyházmegye kiváló gondot fordít s mely a főispán eddigi működésében is egyik kimagasló mozzanat volt. Midőn tisztelettel és szeretettel üdvözli új állásában a főispánt, kéri támogatását az egyházmegye működéséhez.

A főispán megköszönte az üdvözlést, s azt mondta, hogy ha az egyházmegye a bold. emlékü *Czékus püspök* által kijelölt uton fog haladni továbbra is, az égő hon-szerelem lángjának fénylő sugara fogja bevilágítani az utat s erkölcsi kihatásában áldásos működést fog kifejteni az egyházmegye. Hazafias működésében szívesen támogatja.

3. *A kishonti ág. ev. esperesség* küldöttségének szónoka *Gyürky Pál* főesperes volt, ki annak előrebocsátásával, hogy a magyar ág. ev. egyház már régóta azonos a nemzet szabadságával és most hazafiai lelkesedéssel örvendez a haza sorsának jobbrafordultán; szívből üdvözli a kormány bizalma letéteményesét, igéri az esperesség támogatását s kéri, hogy magyar nemzeti törekvéseiben pártfogolja a főispán is az esperességet.

Fáy Gyula hangsúlyozza válaszában, hogy a véletlen az esperességnek a hit áldásának gyakorlásán kívül magasztos feladatot juttatott, hogy t. i. a tót ajku híveket a magyar haza polgáiraivá neveljék s azoknak tartsák is

meg. Hivatásuk magaslátán üdvözli az esperesség vezetőit és kéri, uralják azt továbbra is, támogatásra őt mindig készen találják.

4. *A gömöri ev. ref. egyházmegye és rimaszombati egyház* küldöttségét *Csabay Pál* vezette s a királyi kegy által beragyogott szép napon üdvözölte a főispánt s annak a reményének adott kifejezést, hogy a boldog emlékü atya szellemét örökölt fia az egyházmegye kulturális és hazafias érdekeit támogatni kész lesz. Isten áldását kéri hazafias, szent törekvéseire.

A főispán az egyházmegye és a magyar vallás felkent papjait nemcsak az egyház hív polgárainak ismeri, de a nemzeti eszmék lelkes apostolainak és jóleső érzéssel köszöni a nagy megtiszteltetést, az egyházmegyét szívesen fogja támogatni.

5. Az izraeliták küldöttségét *Singer S. Leo* főrabbi vezette s tolmácsolta az osztatlan tiszteletet, örömet és szeretetet. Meggyőződésük, hogy a főispán örökölte atya jeles tulajdonát, nagy erényeit, liberális gondolkodását és vallási türelmességét. Az isteni gondviselés rendelte, hogy a kötelelességtudó, szilárd erős jellemű férfi atya utóda legyen a főispáni állásban, mely állás betöltéséhez szerencsét, egészséget és Isten áldását kéri.

A főispán megköszönte az üdvözlést, utalt arra, hogy két különböző faj vagyunk s mindegyiknek vannak jeles tulajdonai; igyekezzünk mennél többet elsajátítani egymás jeles tulajdonából, hogy aztán fajkülönbség nélkül egy szívvel-lelélekkel fennenn hirdethessük, hogy: „Extra Hungariam non est vita!”

6. A szomszéd vármegyék küldöttei jöttek ezután diszmagyarban *Nógrádvármegye* üdvözlését *Fáy Árpád*, *Szepesvármegye*ét *Okolicsányi Zsedényi Ede* tolmácsolta.

7. A honvédség és m. kir. állami méntelep tisztjeit *Rudolf József* őrnagy jolsvai s *Kneuzel-Herdlicska Károly* főhadnagy szabadkai parancsnok vezették és üdvözölték a főispánt.

8. A törvényhatósági tisztviselőket *Bornemisza László* alispán vezette s lendületes beszédében üdvözölte a főispánt s felajánlotta a tisztikar készséges, odaadó támogatását.

A főispán kifejezést adott annak, hogy a készséget a vármegye érdekében igénybe fogja venni, mert szüksége van a törvényhatóság, a tisztviselők, a városok vezetőinek és a szolgabíráknak a támogatására, de különösen szüksége van az alispán hosszas tapasztalataiból leszűrődött tanúságokra. Az alispánnak önzetlen, lelkes munkásságával sikerült elévülhetetlen tiszteletet és szeretetet kivívni, kéri őt, hogy kötelessége és nehéz feladatai teljesítésében támogassa.

9. *Kubinyi Aladár* kuriai bíró, a törvényszék elnöke vezette be ezután a törvényszék, ügyészség, járásbíró és közjegyzők küldöttséit s rövid, kerekedő beszédében üdvözölte a főispánt, kit puritán jellemű, bölcs és széles látókörű férfiként ismer s benne az igazságosság képviselőjét üdvözli.

Fáy Gyula főispán a független bíróság által tolmácsolt jókívánatokat megköszönve rámutat arra, hogy a bíróság az abszolút igazság elérése, a közigazgatás, a gyakorlati elvek kivitele érdekében működik, de a végcélnél találkoznak. Amennyiben az érdekek kívánják, szívesen áll szolgálatunkra.

10. A pénzügyigazgatóság, számvevőség, pénzügy-örtség és adóhivatal küldöttségét *Kubinyi Andor* kir. tanácsos pénzügyigazgató vezette s politikai vonatkozással kezdte magas szárnyalású üdvözlő beszédét. — A lefolyt válságos időkre utalt, majd kiemelte, hogy mennyire szükséges az egységes nemzeti állam kiépítése s e munkához vette segítségül a kormány Fáy Gyulát, kinek lángoló honszerelme, európai műveltsége, szilárd jelleme, mély tudása garanciát nyújt a siker elérésére. Kívánja, hogy működése során fakadjon áldás a nemzetre és e megyére.

A főispán válaszában köszönetet mond s rámutat arra, hogy az állami szervezetnek mennyire nehéz és nem a leghálásabb feladatát teljesítik a pénzügyi hatóságok. Mert az állam gépezetéhez olajról kell gondoskodni és vigyázni, hogy a forrás ki ne apadjon. Amennyiben a feladatok megoldásában támogatására volna szükség, mindig számíthatnak szolgálataira.

11. Az ügyvédi kar következett ezután. Szónokuk *Molnár József* a főispánnak sikert kíván a megyei közélet fejlesztéséhez s a közczélok elérésében felajánlja a ügyvédi kar készséges támogatását.

A főispán a gyöngék és elhagyatott jogvédelmére kialakult intézménynek tekint az ügyvédekét, kiknek működésében a szív melegének is szerepe van, igéri, hogy a jogos érdekek megóvásában szívesen fogja támogatni az ügyvédi kart.

12. *A közművelődési-egylet* küldöttséit *Török Bálint* diszelnök vezette s az üdvözlés után arra kérte a főispánt, hogy a közigazgatás erélyes ellenőrzése mellett az egylet ügyeinek vezetését és fejlesztését is az eddigi egyszerűséggel lássa el.

A főispán az üdvözlést családi jellegűnek tekintve arra kérte a vezetőséget, hogy az intézménnyel szemben vállalt köteleességeket ezután is legjobb egyetértéssel teljesítsék, mert ezzel tartoznak a hazának, a megyének és a közművelődési-egyletnek.

13. *A főgimnázium* tanári karának üdvözlését és jókívánságait a küldöttség élén *Loysch Ödön* igazgató tolmácsolta s az egységes magyar állam kiépítése érdekében fáradozó főgimnázium vezetőségének törekvésehez a főispánnak — mint a magyar államhatalom képviselőjének támogatását kéri.

A főispán — ki ez intézetnek növendéke volt és szívesen érdeklődött az iskola fejlődése iránt — elfogódva válaszolt, mert e pillanatban számos kedves diákjelenet elevenedett fel emlékében. Kiemelte, hogy sok szem függ ez intézetben, mert a különböző nyelvű tanulók asszimilálása érdekében itt, a magyarság végvárában kiváló feladatot teljesít. Éppen ezért szívesen áll mindenkor az iskola szolgálatára.

14. *A tanfelügyelőség* és a többi népoktatási intézmény küldöttei élén *Pogány István* tanfelügyelő üdvözölte a főispánt s mint a kulturintézmények lelkes előharcosát arra kérte, hogy a népoktatás ügyét megérdemelt támogatásban részesítse.

A főispán válaszában fejtegette, mily magasztos feladat a népnevelésügy nemzetivé tétele s ebben az összes faktorok hathatós támogatását érdemli. Miután erre nagy

szükség is van, ő készséggel és szívesen támogatni fogja működésükben a nevelésügy hivatott vezetőit.

15. *A községi és körjegyzők* küldöttségét *Fölyföldy Ottmár* vezette s az üdvözlét mellett tolmácsolta az ígéretet, hogy a községi és körjegyzőket működésükben ezután is a köteleességérzet fogja vezetni s kéri a főispán támogatását; ők teljes erejükkel fogják támogatni a főispánt hazafias és alkotmányos működésében.

A főispán hangsúlyozza válaszában, hogy nagy fontosságot tulajdonít a jegyzők működésének, mert ezek az állami szervezet első állomásain végeznek fontos munkát. Ép ezért jogos érdekeiket szívesen fogja támogatni.

16. Az általános ipartestület *Szabó József* közma vezette s a szeretet és ragaszkodás kifejezésével melegen üdvözölte a főispánt, ki válaszában utalt arra, hogy az ipartestület érdekei nem kizárólagosak, hanem azok az országos közjólét emelésével szoros kapcsolatban vannak. Köteleességének ismeri, hogy az ipartestület jogos érdekeit készségesen támogassa.

17. Az utolsó küldöttséget összevonva vezette be *Jurasko Jakab* műszaki tanácsos és dr. *Löcherer Tamás* a vármegyei kórház és állami gyermekmenhely igazgatója. E küldöttségben még mint hivatalfőnökök megjelentek: a vasut képviselőiben *Gedeon János* osztálymérnök, *Schulhof Pál* és *Manczel József* állomástfőnökök, a posta- és táviradhivatal élén *Ternyey János*, az erdészeti hivatal élén *Pék József* erdőtanácsos, az állatorvosi hivatal élén *Palm Nándor* főállatorvos.

A főispán a küldöttség figyelmét megköszönve a megjelentekkel kezét szorított s ezzel a tisztelgések sorozata véget ért.

A főispánhoz az ország minden részéből érkeztek üdvözlő táviratok s gróf *Andrássy Géza* is táviratban üdvözölte, miután a megjelenésben akadályozva volt.

A bankett.

A főispán 350 terítékű fényes banketten vendégelt meg a küldöttségeket s a beiktatáson részt vett tisztviselőket és megyebizottsági tagokat.

Az ebéd jó volt s a hangulat mindvégig lelkes és emelkedett.

Az első pohárköszöntőt *Fáy Gyula* mondta a királyra, majd később a vármegye közönségeért emelt poharat. *Molnár József* Fáy Gyula főispánt köszöntötte fel, *Bornemisza László* alispán pedig a szomszéd vármegyék képviselőit éltette. Pohárköszöntőjében kiemeli, hogy a történelem és a közigazgatási pályán eltöltött hosszú ideje tanította arra, sőt az 1848-ik évi törvény-czikk is a vármegyéket az ország védbastyainak nevezi. Hogy ez ugy van, igazolják a legközelebb letűnt politikai válságos idők napjai, a midőn a vármegyék voltak az alkotmány védelmezői és a szerencsés kialakulásnak előidézői. Ennek okát keresve, azt abban találja, hogy a vármegyei életben a törvényhatósági közgyűlési termekben látja együtt a magyar nemzet értelmiségének zömét és a szomszédos vármegyék összetartását, atyafiságos barátságos érintkezését. A mai napon is örömmel konstataja, hogy a szomszédos vármegyék régi szokásuk és barátságuk fentartására és erősítésére elküldötték ünneponkre küldötteiket, s midőn azokat a vármegye a leg-öszintébb vendégszeretettel fogadja, egészségökre őríti poharat. *Balázs Barna* balassagyarmati főszolgabíró viszont *Bornemisza László* alispánt és a vármegyét köszöntötte fel.

Fáy Gyula főispánt a bankett során állandó és lelkes ovációkban részesítették s pohárköszöntő keretében éltette őt dr. *Novács László* polgármester, *Hamos László* volt főispán, *Csabay Pál* lelkész, *Putnoky Mór* cz. orsz. képviselő, *Hevesy Benedek* és *Mihalik Dezső*. — Hazafias toasztot mondott a magyar hazára *Singer S. Leo* főrabbi; *Bornemisza László* alispán a hölgyeket köszöntötte fel, *Czinke István* ev. ref. lelkész a vármegye tisztikarát, élén az alispánt és *Lukács Géza* főjegyzőt, *Gyürky Pál* ág. ev. lelkész pedig a honvédség jelenlét képviselőiért őrített poharat.

A bankett az esteli órákban a legjobb hangulatban ért véget.

Közgyűlés.

A közgyűlés a következő napon, 11-én folytatott és nyert befejezést. — E napon már a felesküdt új főispán elnökölt, kit belépésekor lelkes éljennel fogadtak. Egy nevezetes tárgya volt a közgyűlésnek, a m. kir. honvéd Ludovika Akadémiában megüresedett gróf *Buttler*-féle ingyenes vármegyei két helynek pályázat utján való betöltése. Két pályázó jelentkezett, *Máriássy László* helyettes árvaszéki elnök *László* nevű és *Kerekes Dezső* főgimnáziumi tanár *Jenő* nevű fia. Mindkét ifju bemutatott okmányai szerint megfelelően a feltételeknek, a vármegye mindkét ifjut ajánlólag terjesztette fel felvételre a m. kir. honvédelmi miniszterhez.

A közgyűlés az új főispán éltetésével a déli órákban ért véget.

* * *

Az örökké emlékezetes lélekemelő ünnepélyek befejezést nyertek, s azok nemcsak az avuló papiroson, de szíveinkben fognak élni, a honnan természeti erő azt soh' sem lesz képes törölni.

Koronája legyen nagynevű, atyai gondos szívű gróf *Andrássy Dénes* szándéka és a magasztos czélokért rajongó jószázigazgatója *Sulyovszky István* kir. tanácsosnak hoztam intézett alábbi sorai.

Örömmel adunk annak helyt, mert a jó szív és az igaz hazafiaság egyik gyújtó szikrája pattant ismét közénk, a mely e nevezetes időkben jó helyre esett és gyujtott.

Mindig örömmel hallgatjuk meg és most is csak sajnálatunknak adunk kifejezést, hogy *Sulyovszky István* nem hallgathattuk; de sorai épen azt a hatást fogják kelteni, mintha élő szóban adta volna elő jószágos ura nemes szándékát.

Nemesszivű emberek csak nemes tettekre képesek!
Szerkesztő.

Tisztelt Szerkesztő barátom!

Méltóságos *Hamos László* volt főispán „bucu“-ebédjén és méltóságos *Fáy Gyula* beiktatott főispán installációs ebédjén *Rimaszombatban*, 1906. május 6-án, illetve 10-én el nem mondott pohárköszöntőm:

„Tisztelt urak! — A köszöntő-toaszt, mint az epigramm, úgy tudom, hogy csak rövidségével, szellemes

fordulatával s főleg befejező része rakettaszerű ártalmatlan csillogásával szokott a fehér-asztalnál ülőkre hatni. E hármasszabály mellé sorakozik kétségtelesen a hely, alkalom és a hallgatóság szerencsés megválasztása is; sőt az óhajtott hatás elérésére nem közbömbös az sem, hogy ki által mikor, hol és hogyan lett a „toaszt” előadva.

„Értesítés hiányában nem mondhattam az első szép ebéden köszöntőt; mivel nem voltam a szerencsés jelenlevők közt; a második nagy ebéden pedig azért nem szólaltam fel, mert a „hivatalos” toaszt után, utóbb az ezt követő trefás motívumokat kidomborító beszédek keretébe nem bírtam a magamét beilleszteni úgy, hogy az emelkedett hangulatban a díszes jelenlevők keresztényi türelmére számíthattam volna.

Ez indokolást tartalmazó bevezetés után utólag és írásban adom elő „tervezett” de el nem mondott köszöntőmet, mely úgy hangzik, amint következik:

Uraim! Ha hazánk minden hű fia a hazafias lelkesedésnek lobogó lángja fényénél arra gondol, hogy többet használ a közgazdaság, humanizmus, közművelődés és socializmus fontos ügyeinek egy jó tett mint sok szép nagy beszéd és ha visszaidézik emlékübe a Gömörvármegye közművelődési egylete elnökének nevével 1905 ről megjelent évkönyvének hű adatait és súlyt fektetünk arra, hogy vármegyénk két nagy fia és az ő érdemeiket méltató két szép nap emléke el ne mosódjék: *indítványozom:*

„Rögzítsük meg a halás utókor számára nemes cselekedet által május 6 át és május 10-ét s eme napok ünnepségének központjává emlegetett vármegyénk két születettének nevét és érdemét. Létesítsünk nyomban foganatba vendő és egész vármegyénk minden rétegére kiterjesztendő gyűjtés útján befolyandó — két egyenlő összegű alapítványt, melynek egyike **Hámos László**, másika **Fáy Gyula** főispánaink nevét viselje mindörökké. Eme két nevet viselő, azonos összegű és rendeltetésű két alapítvány hű öröke legyen vármegyénk közművelődési egyesülete, annak mindenkorai kamatait pedig a választmány minden évben e fenti két nap emlékeztetének megújításával a magyarosítás terén legtöbb érdemet szerzett két tanítónak utalványozza ki.” Ha ez indítványom elfogadjatik, úgy az aláírást gróf Andrássy Dénes ur nevében 2000 koronával megnyitom s azt részemről 200 koronával folytatom. Ünnepeltjeink éljenek boldogan a köz javára igen soká.”

Krasznahorkaváralján, 1906. május 11-én.

Sulyovszky István.”

Hámos László volt főispán búcsúja.

A főispáni méltóságtól immár megvált pelsücsi Hámos Lászlót, kinek másfél évtizedre terjedő működését már méltattuk, s kit nyugalomba vonulásakor az egész vármegye osztatlan tisztelete, szeretete és nagyrabecsülése kíséri, f. hó 6 án 250 terítékű fényes banketten ünnepelték távozását alkalmából.

Ez alkalommal vett tőle tulajdonképp búcsút a vármegye tisztikara, közönsége, számos köz- és társadalmi, kulturális és jótékony intézménye, melyeknek létrejötte és fejlődése a távozó főispán nevével szorosan összefügg.

A banketten a megye notabilitásai nagy számmal jelentek meg, köztük: Fáy Gyula főispán, gróf Andrássy Géza és Szentiványi Árpád orsz. képviselők, Bornemisza László alispán, Kubinyi Aladár kuriai bíró, Kolbay Sándor kir. táblai bíró, Kubinyi Andor és Baksay István kir. tanácsosok, stb. stb. Az összes lelkészek, főszolgabírák, polgármesterek, hivatalfőnökök, a tisztviselők teljes számban és a megye minden részéből nagy közönség jött el leróni a tisztelet és szeretet adóját.

A banketten lelkesen ünnepelték Hámos Lászlót s az első pohárköszöntőt nagy tetszésnyilvánítások között mondta Lukács Géza vármegyénk jelestollu főjegyzője. A szép tózt így hangzik:

Mélyen tisztelt uraim!

Ha az évek bizonyos szakáiban a kék égboltozatra tekintünk, sajátos látvány tűnik elbűnk. Látjuk a mérhetlen magasságban tündöklő milliárd csillagot; csudálkozva azok pompázó ragyogása mellett is szelid fényében, észleljük, hogy egy-egy tündöklő égi test megmozdul helyéről s rohamos futással tűnik el bámoló szemünk előtt.

Ezen égi tümeménynek hasonlóságát vélem felfedezni az emberi közélet mezején is, hisz hány esetet tudunk, a midőn ma még hatalmas pozíciót tartó egyén holnap már letűnik a vezető szereplők köréből, hogy csendes polgári magányban pihenje ki az élet fáradalmait, esetleg a közszolgálat közben szerzett sebeit gyógyítsa meg.

Ezen jelenségeket leginkább a politikai közszolgálat vezérlő férfiai között tapasztalhatjuk. Egy Rákóczy Ferenc, egy Kossuth feltűnik szemünk látóhatárán, üstökös módjára kápráztatja el szemünk világát, leborulunk lelki nagysága előtt s aztán... az üstökös megfutva pályáját, elveszítjük örökre; csak hírét halljuk, szellemének hatását azonban érezzük s átörökítjük.

Ilyformán van ez a most ünnepelt férfinál, méltóságos Hámos László nyugalmazott főispán úrral is, a kit a felelős magyar ministerium ajánlatára Ó Felsége a király ezen vármegye főispáni székébe ültetett, a ki ezen díszes bizalmi állását csaknem 15 éven keresztül fel és lefelé közmegelegedésre töltötte be s most a politikai viszonyok megváltoztatásával — megfutva főispáni pályáját — a vezérlő politikai pálya teréről lelépett.

Tehát Hámos László, a volt főispán a hulló csillagok sorába került volna? Nem és ezerszer nem!!

A ki hivataloskodásának egész ideje alatt vármegyéje szellemi erejének, kulturájának emelésén munkálkodott; a ki a különböző pártokhoz tartozók között az egymás megértését, a békét munkálta; a ki vármegyéje nyugalmáért, a tisztviselők jólétéért tisztán hazafiságból — tehát minden világi előny kilitása nélkül — egész férfias mivoltát súlyba vetette s a kinek

önfeláldozó és hazafias viselkedése tette csakis lehetővé, hogy vármegyénk közönsége a közelmúltban lezajlott szomorú időkben az ádáz harcoktól megkímélve lön; az nem hulló csillag. A ki ily nagy áldozatokra kész, az a főispáni fény s befolyás nélkül is tündöklő csillag, a kinek példája hivatva van az utódokat is megtanítani, miként kell a hazaért önfeláldozással s önzetlenül cselekedni.

Ezen kiváló szívóssága s nemesen gondolkodó hazafi, Hámos László ömeltóságáért ürítem e pohárt s nyíltan kimondva, hogy ezen vármegye közönsége és a törvényhatósági tisztviselői kar irányában mindig igaz becsüléssel s tisztelettel adózik, kívánom neki, hogy őt a magyarok Istene boldog megelégedésben hazánk s vármegyénk büszkeségére s a vármegyei tisztikar örömeire sokáig éltesse; a közpályán netán szenvedett sebeit pedig — a mennyiben ilyenek lennének az egész vármegyéből feléje irányuló bizalom és szeretet balzsama gyógyítsa meg.

A következő szónok Bornemisza László alispán volt, ki a legutóbbi 15 év társadalmi és politikai békés multjára tekintve vissza kiemeli, hogy a válságos idők hullámai a vármegye belső életét nagyobb mértékben nem zavarták. Ebben a főderem a vármegye erős hazaszeretete és barátságérzete mellett a Hámósé volt, ki mellett társadalmi uton nemesen gondolkodó és szívósságáról ismert hitvese működött közre. A megye közönsége és tisztikara nevében halálát és jókívánatait fejezi ki és a volt főispánét Hámos Lászlónét ülteti.

Ezután Szentiványi Árpád szólt, s a vármegye közönsége nevében lelkes szavakkal köszöntötte fel a volt főispánt, ki 15 év alatt a pártpolitikai hullámokat mindig tapintatosan és bölcsen el tudta simítani. Mikor az utóbbi időkben az abszolutisztikus politikai irány önsúlyként nehezedett hazánkra, Hámos ekkor is derekasan, becsülettel állotta meg helyét, törvénytelen dolgot nem cselekedett s másoknak sem engedte meg ezt, s mikor látta az alkotmányt fenyegető veszélyt, ismételen beadt lemondását és megsürgette annak elintézését, s csak a tisztikar és a megye közönségének ismételen kifejezett egyhangu bizalma és kérése folytán maradt meg állásában. Ot és családját élteti meleg szavakkal.

Majd Mihalik Dező talpraesett, szellemes tóztban köszöntötte fel Hámóst, mire

Percz Samu a megjelenésben akadályozott polgármester helyett Rimaszombat város nevében szólt. Az ünnepelt férfit érdemeinek koszorújához tüzi az elismerés, tisztelet és hála érzet melegágyából fakadó nyíló tulipánt, s a város közönségének legjobb kívánságait tolmácsolja lendületes, szép szavakkal Hámos László Rimaszombat város díszpolgára előtt, ki a város érdekében sokat, buzgón és készségesen működött.

Loysch Ödön főgimnáziumi igazgató-tanár a megye e fontos kulturintézménye halálát, tiszteletét és nagyrabecsülését fejezi ki a távozó főispán előtt s őt poetikus tóztban élteti.

Komáromy István a Fehér-kereszt egyesület nevében szól, s ennek elnökét: Hámóst, ki az intézmény érdekében kifejtett működésével elévülhetlen érdemeket szerzett — meleg szavakkal köszöntötte fel.

Gróf Andrássy Géza orsz. képviselő szólt ezután s annak előrebocsátásával, hogy mennyire szeretni, tisztelni és nagyrabecsülni tanulta ő a búcsúzó főispánt — felemlíti, hogy az ő kerülete is részt kíván venni a mai ünnepélyből, s a maga és kerülete meleg szeretetét tolmácsolva élteti Hámos Lászlót.

Általános, szűnni nem akaró lelkes éljenzés között emelkedett fel Hámos László s percekig tartott, míg szóhoz jutott. Mélyen meghatva mond köszönetet a 15 évi főispánsága idején tapasztalt jóindulatért; szép szavakkal vesz búcsút a megye tisztikarától s a nagyközönségtől, de nem végleges búcsút, mert ő ezután is munkálni kívánja legjobb tehetsége szerint szeretett vármegyéje érdekeit. Hangsúlyozza, hogy nincs fájdalma senkinek az ő távozásával, nem üt ez sebet a szíveken, mert hiszen ő látja, hogy a megye közönsége elismeréssel kísérté az ő működését, de másrészt közmegelegedést kelt az, hogy utódja olyan kiváló, jeles ember, mint Fáy Gyula, kinek működése elé legszebb reményekkel tekinthet a vármegye. Szavait riadó lelkes éljenzés kísérté s a búcsúzó főispánt többen vállukra emelték.

Még Bényey István éltette Hámóst, kit a lenyugvó, de mégis meleget árasztó naphoz hasonlított s büszke — úgy mond — Gömörvármegyre, mely ily impozáns formában fejezi ki ragaszkodását.

A bankett — melyet Gede István közmegelegedésre szolgáltattott — emelkedett hangulatban a késő esti órákban ért véget.

Hirek és vegyesek.

Püspöki látogatás. Sipeki Balás Lajos rozsnói megyés püspök f. hó 8-án délután Egerbe utazott Samassa József egri bitoros érsek meglátogatására. Ugy halljuk, hogy az idei urnapi istentiszteletet Losoncon fogja a püspök tartani.

Hivatalos órák megváltoztatása. A helybeli kir. pénzügyigazgatóságnál a hivatalos órák f. hó 14-étől kezdve megváltoztattak, a mennyiben e naptól kezdve szeptember hó végeig délelőtt 8 órától délután 2 óráig terjedő időben állapított meg a hivatalos órák tartama.

A polgári olvasókör kebelében fennálló temetkezési egyesület ma vasárnap d. e. 11 órakor Rábely Miklós elnöklésével választmányi ülést tart, melyen a Szabó József elhunytával megüresedett jegyzői állás fog ideiglenesen betöltetni.

Esküvők. Barányi György helybeli fiatal birtokos f. hó 12-én tartotta esküvőjét Gortva-Kisfaludon Koncsko Annával, özv. Konecs Jánosné ottani birtokos leányával. Özv. Schwarcz Pálné szül. Weiser Leona helybeli kereskedőnő ma, vasárnap tartja esküvőjét Liptó-Szentmiklóson Sebes Nándorral.

Ross trefa. Valaki elkövette azt a helyteleniséget folyó hó 10-én, a főispáni beiktatás reggelén, hogy elhíresztelte, miszerint Draskóczy László, a rimaszombati kerület orsz. képviselője meghalt. Sőt a hírt meg is táviratozták innen a fővárosi újságoknak. Mint értesülünk, Draskóczy László beteg ugyan, de állapota —

mint örömmel jelenthetjük — aggodalomra ez időszerint semmi okot sem ad. Új főispánunkat is táviratilag üdvözölte és sajnálkozását fejezte ki, hogy személyesen meg nem jelenhetett az installációon.

„A Magyarország” f. hó 12 iki száma a halálhírral kapcsolatban ezeket közli:

A „Magyar Tudósító” című könyvomat, mely a valótlanak bizonyult halálhírt a lapokkal s így velünk is közölte, igazolásul a következőket teszi közzé:

Tekintetes Szerkesztőség!

Tegnap déli kiadásunkban hírt hoztunk Draskóczy László országgyűlési képviselő haláláról. Ez a hír utólag valótlanak bizonyult. Hogy eljárásunkat igazoljuk, szóról-szóra közöljük rimaszombati tudósítónknak, Náray Jenő ottani lapszerkesztő sürgönyét, mely következőképpen szól:

Rimaszombat, május 10 délelőtt 8 óra 20 perc. Draskóczy László, a rimaszombati kerület függetlenségi képviselője meghalt, a választók Ligárt János mellé fog-nak sorakozni.

Náray

Náray Jenő rimaszombati tudósítónknak ezen távirata alapján közöltük tegnap Draskóczy halála hírt. Tettük ezt teljes jóhiszeműséggel, egyrészt, mert Náray Jenő tudósítónk megbízhatósága ellen tegnap napig semmi kifogás nem merült, másrészt, mert nem voltunk abban a helyzetben, de meg nem is tartottuk fenti okból szükségesnek, hogy a hír valóságát ellenőrizzük.

Bizonyos, hogy a könyvomat tudósítóját megtévesztették s ő bizonyára velünk együtt örvend annak, hogy a hír valótlanak bizonyult.

Gyászbeset. Vesszük a hírt, hogy Mihalik Dező Coburg hercegi főügyésznek kis unokája, Beel Gyula Coburg hercegi főerdésznek egyetlen fiacskája: Gyula Budapesten, hosszú betegség után folyó hó 10-én elhunyt. A gyászbeset a közszeregetben álló családot mélyen sujtotta.

Bocskay-ünnep. A magyar alkotmány s ezzel kapcsolatban a magyar protestantizmus egyik legnagyobb védelmezőjének, Bocskay Istvánnak emlékeztetere a hazai protestánsok országsszerte ünnepélyeket rendeznek. Most van ugyanis három százados évfordulója a bécsi békekötésnek, mely a veszedelemben forgó ősi alkotmány helyreállítása mellett a protestánsoknak is szabad vallásgyakorlatot biztosított. A kornak hőse Bocskay István volt, kinek a nemzeti alkotmány védelmezése körül kifejtett érdemeit maga a király is elismerte akkor, mikor Budapesten szobrát felállította. A korszakot alkotó férfiú emlékeztetere városunkban is ünnepet szentelnek. — A főgimnáziumban f. hó 19-én, szombaton lesz az emlékünnep a tanári kar s az ifj. körök közreműködésével, a protestáns egyházak pedig 20-án, vasárnap a templomokban fognak ünnepies istentiszteleteket tartani. Mindkét ünnepélyre felhívjuk hazafias polgárságunk figyelmét.

Fehérkereszt mulatság. Csak legutóbbi számunkban jeleztük, hogy a fehér-kereszt egyesület a nyomorék gyermekotthon javára egy jelmezes mulatságot óhajtott rendezni június hó 1-ső napjaiban. — Most azonban arról értesülünk, hogy közbe jött akadályok és egy szomorú családi gyász miatt a mulatság ezidő szerint elmarad, de legkésőbb ősszel, november hóban az meg fog tartatni.

Búcsú. Pongó Lajos távozó adótiszt tiszteletére f. hó 8 án a polgári olvasókörben jó barátai és tisztársai búcsúvacsorát rendeztek, melyen mintegy 35—40-en vettek részt. A polgári olvasókör nevében Rábely Miklós szólt fel s megleghangu pohárköszöntőben éltette Pongót, ki a körnek utóbbi időben jegyzője volt. Utána Szabó Ferenc adópénztárnok szólt, ki a tisztársak nevében mondott istenhözszókat a távozó tisztviselőnek, végül Kathona Géza a búcsúzó jó barátai nevében köszöntötte fel. Végül Pongó Lajos megköszönte az iránta tanúsított jóindulatot s legjobb emlékekkel távozik barátai köréből. A bankett éjfélutánig tartott.

Dr. Czirfusz Dező kir. tanácsos, Abaujmegeye tb. fő- és „San Remo” téli orvosa, kit a stoózi gyógyfürdő felvirágzása körül kifejtett érdemeiből egy megyénk, mint városunk közönsége előnyösen ösmer, hidegviz- és villanygyógyomlóval összekötött orvosi gyakorlatát folyó évi május 15-én „Bártfa” gyógyfürdőben kezdi meg, mit a szenvedő emberiség érdekében közlünk.

Ösztöndíj. A Magyar Földhitelintézet a hazai gyümölcsfa tenyésztésnek községi faiskolák útján való előmozdítása céljából a folyó évben kivételesen 1 drb. 600 koronás, 2 drb. 400 koronás és 21 drb. 200 koronás díjat tűz ki oly tanítók jutalmazására, kik faiskolát kezelnek és a fatenyésztés terén szembetűnő sikert képesek felmutatni. Ezen díjakra a pályázati kérvények ez évi június hó 1-éig adandók be az illető kir. tanfelügyelőséghez. Bővebb tájékozás szerezhető a „Néptanítók Lapjának” legközelebbi számából.

Tűzi lárma riasztotta fel városunkat f. hó 10-én a reggeli órákban. Dr. Zehery István kir. törvényszéki és vármegyei orvos udvarában ütött ki a tűz és mint utólag kiderült, a kocsis kis fiacskája cigarettával idézte ezt elő. Szerencse, hogy a helybeli főgimnázium derék ifjusága rögtön a helyszínen termett s mielőtt a tűzoltók megérkeztek volna, azt teljesen elfojtotta. A kár különben jelentéktelen.

Mérgezési kísérlet. Sz. B. fiatal ügyvédi irnok egy helybeli csinos leányba szerelmes volt, de egymáséi nem lehettek s a fiatalember e feletti bánatában es elkeseredésében f. hó 8-án gyufát áztatott egy pohár vízbe s azt felhajtotta. Igen kurucz állapotban volt, mikor a kórházba szállították, itt azonban gyomrát kimosták s valószínűleg nem lesz semmi baja a szerelmes ifjunak.

Halálos sértés. Rekenye-Ujfalun mult vasárnap zajos volt a korcsmai élet s az emberek vigan iddógláltak. Egyszerre csak összeszólkóztak Csapó János, Fábán Miszki Mihály és Baffi János s a Fábán fejéhez egy üveg repült s az összetört üveg megvágta a Fábán fejét, ez ekkor felkapott egy hasábfát és Baffi Jánost fejbeütötte ezzel úgy, hogy ez eszméletét elvesztve, menten lerogyott s aztán elszállították a korcsmából haza, hol mintegy 2—3 óra mulva a sérülésbe belehalt. Az esetet bejelentették a bíróságnak s f. hó 8-án Aranyossy Béla rozsnói aljárásbíró dr. Mészáros István kir. ügyészszel és az orvosokkal a helyszínen megjelent s a hulla boncolása megejtetett. A tettest, ki betegem fekszik, szintén kihallgatta a vizsgálóbíró.

Hirdetmény.

50—1906. sz. — Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tcz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti keresk. és váltó kir. törvényszéknek 1906. évi 118141. számú végzése következtében **Dr. Kisfalvi Albert Rezső** ügyvéd által képviselt **Appel János** javára **Kosúth József** ellen 380 kor. s járuléki erejéig 1906. évi január hó 9-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 3890 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: ökrök, tehének, tinók, kocsik, szekerek, gazdasági gépek, triór és malomhengerek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíró 1905. évi V. 435/2. számú végzése folytán 380 kor. tőkekövetelés, ennek 1903. évi december hó 1-ső napjától járó 6% os kamatai, $\frac{1}{3}$ % váltódíj és eddig összesen 88 kor. ban bíróilag már megállapított költségek erejéig Csizben, a helyszínen leendő eszközökre **1906. évi május hó 19-ik napján** d. e. 10 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tcz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. tcz. 120. § a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Rimaszécs, 1906. évi május hó 3-ik napján.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

Hirdetmény.

A nagyrocezi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **nagyrocezi népbank** végrehajtónak **dr. Botto Milan** nagyrocezi ügyvéd, kirendelt ügygondnok által ügygondnokolt s Amerikában ismeretlen helyen tartózkodó **Korpás János** murányhosszuréti volt lakos végrehajtást szenvedő elleni 146 korona tőkekövetelés, ennek 1904. évi aug. hó 27-től számítható 5% kamatai, 76 kor. 8 fillér perbeli, 12 kor. 20 fillér végrehajtás kérési és 15 kor. 20 fillér árverési kérési költségek iránti végrehajtási ügyében a rimaszécsi kir. törvényszék a (nagyrocezi kir. járásbíró) területén levő Murányhosszurét község határában fekvő, a murányhosszuréti 2-ik számú tjkvben A. I. 1—3. 5—14. sorszám alatt felvett belsőség, ház, udvar és kert és külsőségekből a B. 2. sorszám alatt Korpás János nevére jegyzett s ennek tulajdonát képező $\frac{1}{2}$ részére 634 kor. a murányhosszuréti 182. számú tjkvben A. II. 1—30. sorszám alatt felvett legelő és parkogból a B. 5. sorszám alatt Korpás János nevére jegyzett 144/50544 részére 21 koronában és a murányhosszuréti 308. számú tjkvben A. I. 1—2 sorszám alatt felvett közös erdőbirtokból, a B. 5. sorszám alatt Korpás János nevére jegyzett 144/50544 részére 90 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1906. évi május hó 21-ik napján délelőtt 10 órakor murányhosszuréti községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át, vagyis 62 korona 40 fillért, 2 korona 10 fillért és 9 koronát készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagyrocezen, 1906. évi márcz. hó 23. napján.

A nagyrocezi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Gazda, kir. aljárásbíró.

Hirdetmény.

A nagyrocezi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **polomi ágostai hitvallású evangélikus egyház** végrehajtónak **Stefan Judit** polomi lakos végrehajtást szenvedő elleni 21 kor. 20 fillér tőkekövetelés és ennek 1904. évi jan. hó 1-től járó 5% kamata, 4 kor. 34 fillér per, 4 kor. 20 fillér végrehajtás kérési és 8 kor. 20 fillér árverési kérési iránti végrehajtási ügyében a rimaszécsi kir. törvényszék (a nagyrocezi kir. járásbíró) területén levő, Polom község határában fekvő, a polomi 23. számú tjkvben felvett A. I. 1—23 sorszámok alatt felvett belsőség, 25. népsorszámu ház, udvar kerttel, külsőség és az ehhez tartozó 10/16. urbéri birtok utáni erdő és legelő illetőségnek a B. 5. sorszám alatt a végrehajtást szenvedővel azonos kiskoru Stefan Judit nevére jegyzett $\frac{2}{3}$ ed részére, azonban az ingatlanok közül a 945/d. és 344. hrszám a magyar magnezit részvénytársaság javára bekebelezett használati jogának épségben való tartásával az árverést 630 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1906. évi május hó 30-ik napján délelőtt 10 órakor Polom községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át, vagyis 63 koronát készpénzben vagy az 1881. LX. törvényzikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tcz. 170. § a értelmében bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagyrocezen 1906. évi márcz. hó 22. napján.

A nagyrocezi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Gazda, kir. aljárásbíró.

Pályázati hirdetmény.

A Gömör-Kishont t. e. vármegye rosznyói járásában **Csetnek nagyközség székhelyül** Berdárka, Feketelehota, Genes, Gesztes, Gezsefalva, Hankova, Hámosfalva, Markuska, Nagyszlabos, Kuntaploeza, Kisszlabos Ochtina, Pétermány, Rekenyenfalva, Rochfalva, Restér és Sebespatak községekből 1400 korona törzsfizetés, 300 kor. lakbér és 300 korona utiátalánnyal rendszeresített **körorvosi állás** megüresedvén, ennek betöltésére az 1886. évi XXII. tcz. 82. § a értelmében a kör székhelyén Csetneken, a város közházánál megejtendő választására határidőül **folyó évi május hó 30-ik napján** d. e. 10 óráját tűzöm ki. — Felhívom a pályázni szándékozókot, hogy az 1886. évi XXII. tcz. 73. § a, az 1883. évi I. tcz. 9. §-a, illetve az 1876. évi XIV. tcz. 143. §-ában előirt képesítéseket igazoló eredeti okmányaikkal felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám **f. évi május hó 29-ik napjáig** bezárólag hivatalomhoz vagy a választás napján és helyén a választási eljárás megnyitását megelőzőleg adják be.

Tájékoztásul megjegyzem, hogy előzetes megállapodás alapján a körorvos a megállapított utiátalányból csakis a községek havonkénti látogatásának fuvardiját tartozik fedezni, a látogatási díjak pedig egyezségileg lesznek rendezendők. — Rozsnyó, 1906. május hó 3.

Nagy, főszoigabíró.

Árverési hirdetmény.

356—1906. sz. — Alulírott bírósági végrehajtó közhírré teszi, hogy a rimaszécsi kir. törvényszék mint esődbíró 1906. évi 1967. számú végzése alapján az **Institútorisz Endre** ügyvéd esődtömeggondnok által képviselt **vb. Rentka János** esődtömeggondhoz tartozó s 29016 kor. 40 fillérben feltüntetett könyvkövetelések nyilvános árverésen elfognak adatni.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbíró 1906. évi V. 302. számú végzése folytán Rimaszombatban, a kir. járásbíró hivatalos helyiségében leendő megtartására határnapul az **1906. évi május hó 21-ik napján** d. u. 3 órája kitétik.

Világosan megjegyztetik, hogy az érintett követelések fenállósága és behajthatóságáért a esődválasztmány felelősséget nem vállal.

Rimaszombat, 1906. május 10-én

Gaskó János, kir. bir. végrehajtó.

Csődvagyon eladási hirdetmény.

Berger Adolf esődügyében a esődleltár 1679—1715. tételei alatt leltározott és 405 kor. 58 fillérre becsült rőfös árukból álló esődvagyonnak zárt ajánlati uton való eladását a esődválasztmány elhatározta és annak Rimaszombatban, a kir. törvényszék pertárában leendő foganatosítására határnapul 1906. évi **május hó 17-ik napján** d. u. 3 óráját tűzte ki. A esődválasztmány a beérkezett ajánlatok felett saját belátása szerint határoz, szükség esetén szóbeli árverést is tart.

Felhívom az árverezni szándékozókot, hogy 100 korona bánatpénzzel ellátott ajánlataikat 1906. évi május hó 17-ik napján déli 12 órájáig alulírott esődtömeggondnoknál benyújtani sziveskedjenek.

Az árverési vevő köteles az elárverezett árukat azonnal átvenni és a vételárát, valamint a vételi illetéket készpénzben kifizetni.

Az áruk és a esődleltár alulírott tömeggondnoknál a délutáni hivatalos órákban megtekinthetők.

Rimaszombat, 1906. évi május hó 11-én.

Dr. Witt Sándor, ügyvéd, esődtömeggondnok

Gánóc gyógyfürdő.

Szepesmegyében a kassa—oderbergi vasut poprád—felkai állomástól és a gánóczi vasuti megállóhelyről 20 perc alatt elérhető.

Fürdőidény: május hó 15-étől szeptemb. hó 15-ig

A forrás 24° C. rendkívüli szénasav bőségű, ujonnan fűtéssel berendezett **férfi- és női tükörkádfürdők masszázsal és zuhanyokkal.** — Ajánlatos reuma, köszvény, isiás, ideges szivbajok, gyomorhurtnál, emésztési bántalmaknál, verszegénységnek, ideggyengeségnek, sőt izomhüdeseknek, görvetyes bántalmaknál és angolkornál, utobbinál főútmulhatatlan s egyedül.

Szobak napi ára 1 korona 10 fillértől felfelé. Házilag kezelt vendéglő. Olcsó és jó ellátás a la Carte és table d' hote **pensio K. 24.** Elő- és utóidényben tetemes engeumény.

Prospektust vagy levélbeli megkereséseket díjtalanul küldi a fürdőgondnokság vagy új fürdőtulajdonos. — Állandó budapesti fürdőorvos: **dr. Schulhof Zeigmond.** 1—3

Állandó postahivatal: **Waniek Gyula, Kassa.**

Árlejtési hirdetmény.

A nagyrocezi ág hitv. evang. egyház **lelkészlakának** es mellékepületeinek átalakítási munkálataira ezennel pályázatot hirdetek s felhívom mindazokat, kik ezen munkálatokra pályázni óhajtanak, hogy zárt ajánlataikat nálam **folyó hó 18-ig** bezárólag adják be, mert a később érkező ajánlatokat figyelembe nem vesszük.

Az ajánlatokhoz a 10673 kor. 12 fillér költségvetési összeg 10% -a óvadékképes értékpapírokban vagy készpénzben melléklendő.

Az átalakítási terv, költségvetés es pályázati föltételek nálam a kitézött idő alatt bármikor megtekinthetők.

Nagyrocezen, 1906. május 9-én.

Dr. Vieszt Károly, egyházfelügyelő.

Gyilkos anya Telgárton, mult hét végén egy megfojtott kis gyermek hulláját találták a kenderáztatóban s a bíróság a nyomozást megejtette, a hullát felbonczoltatta s kitént, hogy a magzat élve született meg s lelketlen anyja megfojtotta es ugy dobta a kenderáztatóba. A vizsgálat folyamatban van s az ismeretlen anyá után kutat a bíróság.

Érthetetlen es szégyenletes dolgról kell megemlékeznünk. Több ízben titakoztunk az ellen, hogy a nagyrocezeiek, jolsvaiak, sajjögömöriek stb. mulatságra szóló meghívóikat **Gyomán** Kner Izidornál nyomtatják, holott a vármegyében annyi nyomda van, hogy bárhol megkapnák izléses, esinos kiállításban a meghívót. Álmadni sem mertünk volna arról, hogy akadjon Rimaszombatban valaki, aki a három helybeli nyomdát mellőzve, elmegy Kner Izidorhoz Gyomára. Hát sajnos, pírulva es szégyenkezve kell jelentenünk, hogy a **rimaszombati egy. prot. főgimnázium ifjusága az állami polgári leányiskola növendékeivel** együtt folyó hó 29-én rendezendő nyári multságára a meghívót Kner nyomtatta Gyomán. Már az maga is elég boszantó, hogy bár nem nagy összezről lehet szó, — de mégis anyagilag károsítják a helybeli iparosokat. De a dolognak erkölcsi sulya is van, mert azt hiheti valaki, hogy azért mennek Gyomára nyomtatni, mert itt talán nem tudnak alkalmas meghívót kiállítani. Hát csak annyit mondunk, hogy azok, — akik ilyet tesznek — bizonyára kicsinylik a helybeli iparost, vagy egyáltalán nem törődnek velük, de ugy látszik a nyilvánossággal sem törődnek, mert mi lapunkban több ízben kijelentettük, s a rosznyói lapársainkkal is megegyezésre jutottunk abban, — hogy a Kneristák multságára érdekében sem reklámot nem írunk, sem arról nem referálunk, sem a nyilvános számadást nem közöljük. Ahhoz pedig jogunk van, hogy méltó esodalkozásunknak es megbotránkozásunknak kifejezést adjunk.

Vizbefuult ember. Héthen **Hajdu István** nevű öreg ember mintegy 6—8 hét előtt a Sajóba ugrott öngyilkossági szándékból s előbb kezeit hátrakötötte, hogy menekülési kísérletet se tehessen. Hulláját most, f. hó 6-án fogták ki s miután a körülmények gyanusak voltak, a bíróság elrendelte a hulla felbonczolását. — **Penyigeci** M. Lajos kir. alügyész dr. **Zehery István** kir. törvényszéki orvossal a helyszínen megjelent s a 6 hétig vízben fektűt hulla felbonczoltattott.

A várgedei gyógyfürdő megnyitása folyó hó 20-án, jövő vasárnap lesz.

Nyilt-tér.**)

*) E rovat ala t közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Nyilatkozat.

Határozottan be lett előttem bizonyitva, hogy **Einhorn** Károly urat tévesen gyanusítottam, a vele szemben használt kifejezést ezennel visszavonom. — Rimaszombat, 1906. évi május hó 10-én.

Braun Gábor.

Tisztelettel értesitem a jogkereső közönséget, hogy

ügyvédi irodámat

Rimaszombatban, Ferenczy-utca 2. szám alatt

— (Tompá-szálló épület) megnyitottam. —

Teljes tisztelettel: **dr. Hennyey László** ügyvéd.

A n. é. Közönséghez!

En egy magy. kir. adópénztárnokot egy magánünnepélyen becsület s család névén bátorítottam megszólítani. Az illető ur ezt magára nézve abúzusnak minosította, amiért en engem azon szerény kioktatásban részesített, „vajjon nem ismerem-e az ő hivatalos címét?” Ezek után azon szerény, valamint tiszteletteljes kérdéssel fordulok a magyar társadalomhoz: csakugyan difamáló-e egy jönevű hivatalnokra, ha neven szólítják? Ha igen, mi a fészkes fenének hirdetjük minduntalan az olya hangzatos jelszavakat, mint „demokraczia”, haladás, népuralom, egyenlőség? Helyezzük ezen szép, de gyöngéd virágokat egyelőre meg üvegházakba; ám hozassuk meg a spanyol etiquette uazi szabályait s tegyük ezt iskoláinkban kötelező tantárggyá! Ne beszéljünk hus-adik századról, a tudomány vívmányairól, hanem térjünk vissza az adós k börtönéhez. Eh, nincsenek nálunk „igazi Brutusok”. **Keleti Armin.**

Fürdő megnyitás!

Van szerenésém tisztelettel értesíteni a n. é. közönséget, hogy a vezetésem alatt álló

várgedei szénasav- és vastartalmu

gőzgyógyfürdőt f. évi máj. hó 20-án

tanczmulatsággal egybekötve megnyitom —

Legtöbb törekvésem oda fog irányulni, hogy vendégeim teljes megelegedését vivjam ki. Kiténtő magyar konyhárról, keresztény szakácsnőről es jó hegyi borokról gondoskodtam. A konyhat es vendéglőt saját kezelésemben tartom.

Igyekeztem es az előnyös vasuti összeköttetés, valamint tündömben feltalálható gyógyulási es kényelem reménylenem engedik, hogy a nagyérdemű közönség kegyes leendő becses partifogásába részesíteni, melynek kiérdemlése es megtartása legfőbb törekvésem leendő. Szobák: 1 koronától 3 koronáig naponként; hosszabb időtartamra tetemesen olcsóbb.

Fürdő-árak: gőzfürdő személyenként 1 korona. — Kádfürdő: I. oszt. 1 kor., II. oszt. 60 fill. személyenként.

Étkezés: reggeli, ebéd 2 koronától feljebb naponként.

A gőzfürdő használati ideje: vasárnap, hétfőn, kedden délelőtt férfiak, délután nők; szerdán, csütörtökön, pénteken, szombaton délelőtt nők, délután férfiak.

A kádfürdő mindennap reggel 6 órától este 8 óráig használható. — Naponként kiténtő térzene.

A nagyérdemű közönség becses partifogását kérve vagyok kiváló tisztelettel

a várgedei szénasav- és vastartalmu gőzgyógyfürdő igazgatósága:

KLEIN.